

[Oluf Pedersen.]

arbejdsindsats, har de meget større omsorg for end den, de får foræret gennem præmieopsparing, gennem renteindtægt. Den høje rente, som giver den store ufortjente eller i alt fald arbejdsfri indkomst, er netop en del af baggrunden for, at opsparingen utvivlsomt er blevet mindre, end den ville have været, hvis disse penge var kommet den arbejdende befolkning tilgode; i stedet for straffer man nu gennem den høje diskonto erhvervslivet. Jeg synes, det er ganske naturligt, at der som følge heraf er indsat mindre beløb som indskud i sparekasserne, end der ellers ville være blevet, for det er netop den arbejdsfri indkomst, som er steget i disse år.

Man må i den forbindelse huske på den socialdemokratiske påstand om, at præmiering af opsparing også kan opnås ved, at man laver en ompostering. Det vil jo sige, at man i virkeligheden her har en form for, om jeg så må sige, lovligt skattesnyderi. Jeg forstår ikke, at man her i tinget kan enes om at præmiere lovligt skattesnyderi, hvad man i virkeligheden gør ved præmiering af opsparing, idet det utvivlsomt er rigtigt, hvad der siges i den socialdemokratiske mindretalsudtalelse i betænkningen fra 1952, at man ikke kan kontrollere omstændighederne, og at der derfor kan blive tale om en opsparing, der fremkommer alene ved ompostering.

Men jeg vil altså gerne spørge: Hvad har ordningen kostet staten, og hvordan er det gået med opsparingen? Kan vi, når vi kommer til tredje behandling af lovforslaget, få en redegørelse f. eks. angående de sidste fem års forhold? Det er givet, at de bedst stillede, de, som har evnen til at spare op, begunstiges ved gennemførelsen af et lovforslag som det foreliggende, og at de ringest stillede, familier med mange børn, unge, som skal investere penge i bedriften, og alle de, der rammes af sygdom, kommer til at betale til de gunstigst stillede.

Jeg synes, at lovens idé er uretfærdig. Den er forsåvidt på linie med den tanke, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen gentagne gange har været inde på, nemlig at flytte indtægten over til de rige, fordi de rige er flinkere til at spare op; de fattige

sparer jo ikke op, for det kan de ikke under de nuværende uretfærdige samfundsforhold, hvor man gennemsnitlig plyndrer hver fattig familie her i landet for 5 000 kr. om året i skat.

Lad mig sige til slut, at ændringsforslaget synes mig uden større betydning; men jeg mener, at lovforslaget bør have en mere grundig udvalgsbehandling, og jeg vil håbe, det kan få en så grundig udvalgsbehandling, at vi aldrig ser det mere.

Finansministeren (Kampmann): Jeg vil gerne takke udvalget for tilslutningen til lovforslaget, og jeg kan tiltræde det ændringsforslag, som udvalget har stillet.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed optage en lang drøftelse af forholdet mellem skat og opsparing, idet jeg dog gerne vil understrege, at det er min opfattelse, at den samlede opsparing her i landet først og fremmest er afhængig af produktionens udvikling. Det er indkomstudviklingen og stigningen i indkomsten, der er afgørende for opsparingens samlede omfang, langt mere afgørende, end hvordan vi indretter vor skattelovgivning. Dette fremgår iøvrigt også klart af udviklingen i de senere år. Det har vist sig, at i de år, da indkomsten totalt er steget mest, er opsparingen også steget; jeg kan henvise ærede medlemmer, der nærmere vil studere dette, til de numre af „Statistiske Efterretninger“, der omhandler landets økonomi i årene 1947—55, og jeg kan måske særligt bede det ærede medlem hr. Oluf Pedersen læse disse numre.

Det er klart, at man så iøvrigt kan forsøge mere eller mindre at præmiere eller stimulere til opsparing indenfor forskellige områder. Det lovforslag, der behandles her i dag, skulle stimulere opsparingen i banker og sparekasser, og det gør det. At der så her opstår uretfærdigheder overfor andre opsparingsformer, det har vi alle været klar over i udvalget, og man vil også i skatteudvalget prøve, om man kan bøde derpå; det er jo meget vanskeligt at gøre dette. Jeg kan som eksempel her tage det forslag om skattelettelse, som det ærede medlem hr. Poul Møller nævnte, og som er fremlagt i det udvalg, der har behandlet dette lovforslag. Efter dette forslag skulle man kunne få et nedslag i sin indkomst på, såvidt